

هروله در بین الحرمین

مدینه بهرغم قدمت و سابقه‌اش، هنوز هم شهر کوچکی است.



مدینه بهرغم قدمت و سابقه‌اش، هنوز هم شهر کوچکی است.

می‌شود از مرکز شهر که همان مسجدالنبی است را پیاده گز کرد تا بیرون شهر و در جای‌جای آن ردی پیدا کرد از ابتدای ظهور اسلام و حتی قبل‌تر از آن. در مسجد آثاری مثل منبر و محراب پیامبر مشخص است. محراب ابوبکر معلوم است کجاست. ستون توبه که یکی از اصحاب خودش را به آن بست تا پیامبر گناهش را ببخشد، معلوم است. «باب جبرائیل" که محل ورود و خروج جبرئیل بر پیامبر بود، معلوم است. حتی در محله شیعیان معلوم است پیامبر از چه خرماهایی دوست داشته و می‌خورده، به همین خاطر قیمت این نوع خرما هر کیلو 70 ریال است؛ یعنی 50 ریال بیشتر از خرماهای معمولی. مسجد ردالشمس جایش مشخص است؛ هرچند وهابی‌ها خرابش کرده‌اند تا ما مشرک نشویم. خانه ماریه قبطیه (همسر پیامبر) جایش مشخص است. اینجا حتی با وجود تمام بی‌حرمتی‌ها به قبور بزرگان، محل دفن ائمه معلوم است؛ همچنین قبر عموی پیامبر و مادر حضرت علی، قبر مادر حضرت عباس و حتی نشانی قبر شیخ‌الامری رهبر شیعیان مدینه که کمتر از یک سال است از دنیا رفته، در بقیع مشخص است. کوه احد و تنگه شکست مسلمان‌ها و محل جنگ بدر را نیز می‌توان دید.

محل مباحله با مسجدی مشخص شده. محرابی که در آن پیامبر وسط نماز، قبله‌اش را عوض کرده هم هنوز هست. دیگر چه بگویم، اینجا همه چیز در تاریخ، نشانی دارد. با این همه سوال بزرگی است برای ما و برای همه مسلمان‌ها؛ راستی چرا هیچ نشانی از دردانه و محبوب و پاره‌تن پیامبر نیست؟! از گذشته تا حال مسلمان‌هایی که از اقصی نقاط دنیا می‌آیند حج، می‌خواهند بدانند که قبر عزیزترین افراد نزد پیامبر، کجاست و از همان موقع این سوال پیش آمده که چرا جای قبر وی معلوم نیست؟ و جواب این است که وصیت خودش بوده؛ چون از خلیفه وقت راضی نبوده و نمی‌خواسته آنها بر جنازه‌اش نماز بخوانند. بگذریم، آنچه می‌دانیم این است که به احتمال قوی پاره‌تن رسول‌الله یا در کنار قبر پیامبر دفن است یا در بقیع و کنار قبر فرزندان‌ش. اینجا بین باب فاطمه که همیشه بسته است و بقیع، بین الحرمین آنهایی است که دنبال مادرشان می‌گردند.

همشهری آنلاین - مهدی قزلی *